

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Morbus gravis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A bilicis actis adscribebat. Unde Virgilius dixit; Cum fratre Quirinus jura dabant, commentus quidem id Romulus, ut Remi fratris manes placaret, quibus terrificis imaginibus sapius infestabatur.

En. lib. 1.

ANIMA. CAP. XXXV.

Est etiam id apud Aegyptios stellæ significatum, ut defuncti jam hominis animam ostendat, quod in manuscriptis codicibus habetur: quod dubio procul anima immortalitatem indicabat: quæ scilicet deficiente corpore, vim atque vigorem suum efficacissime conservaret. Atqui vim luminis manifestam anima ipsa videtur obtinuisse, quam scintillam massæ stellaris Heraclytus Physicus asseverabat. Timæus vero Locrus unicuique animæ collegam esse, sive confertam Stellarum aliquam tradidit, quod non dissimile est à genio hospitali atque custode, quo de superius differebamus.

MORBUS GRAVIS. CAP. XXXVI.

Hippocrates Medicus observavit Stellæ per somnium in mare vel in terram cadere, atque evanescere visas, graves indicare morbos ei apparatus, qui sibi id videre visus fuerit: cum contra, clara & exortum versus currentes, sanitatis affuturæ indicia sint.

Vide Arte. h. 2. c. 38.

CREPUSCULUM. CAP. XXXVII.

Adiunt Aegyptii sacerdotes (quod impressis codicibus non habetur) crepusculum ex micantissima Stellæ simulacro significari, propter Hesperii, Phosphorique notabilem fulgorem, ut putato: quæ quidem eadem Veneris Stella est, nonnumquam Solem præcedens, nonnumquam subsequens itaque per aliquot dies ante Solis exortum Stellarum omnium maxime splendescit, alias occidente eo, luce sua aliis præmonstrata, atque his quasi valere iussis, ipsum mox Solem subsequitur. Vel quia tota Stellarum ratio inter utrumque crepusculum, vespertinum scilicet & matutinum, munus peragit suum. Vespertino siquidem excitata crepusculo, simul ac matutinum advenerit, suo quasi perfunctæ excubiæ munere, Soli sua data vice, Stellæ recedunt omnes. Et ut tandem Stellarum commentationem cum utroque crepusculo absolvamus, earumque principium & finis terminetur, pauca quædam subjungam ex Divinis literis, in quibus Nox suam habet hieroglyphicam, cum præfentis vitæ tenebras, & hallucinationem significet: matutinum vero tempus pro futuro seculo ponatur: de quo Paulus, Nox præcessit, dies autem appropinquavit. Eoq; spectare dicit Hesychius Hierosolymitanus præceptum illud Levitici, Ne de carnibus sacrificii salutaris quicquam in matutinum relinquitur: quippe ne vitam nostram deprehendi sinamus imperfectam, quo scilicet tempore intercipiatur agendi facultas: quippe ubi misericordiæ opus nullum cuiuspiam alterius virtutis aggredi poteris, vel exercere. Quare quinq; illæ virgines parum prudentes, ante oculos nobis proponendæ sunt, quæ dum lampadum suarum oleum comparaturæ retrocedunt, adventu interim Sponsi clausa janua excluduntur, non amplius admittendæ. Idem admonemur 3. Proverbiorum à Salomone: Ne dicas amico tuo, Vade, & revertere, nam cras tibi dabo, cum statim possis dare: nescis enim quid pariat superventura dies. Ad hoc ita Hesychius: Festina, ne quicquam differas, ne forte in eas coarctoris angustias, unde expedire te nequeas, eoq; difficultatis adigaris, ut evestigio rerum omnium, quas tractaveris, rationes addere cogaris. Epicurus, qui plerisque in aliis, res agere deprehenditur, in eo verfu prudentissime se gessit, cum dixit:

Noctis hieroglyphicæ.

Rom. 14.

Levit. 7.

Matth. 25.

Si Varro in Menip. Sa.

198. Ne-

scis quid se-

ras Hesper

Sebat: &

Maro lib. 1.

Georg.

Ἐκαστος ἑμῶν ἀρχοῦν ἀποδύσσει. Nemo hominum est, qui non inter agendum obeat.

Quod si quis atate nostra, præter bonorum omnium spem oppressus, inter agendum obiit, quis unquam majore totius Romæ luctu desideratus, quam noster Hippolytus? qui parata ære suo privata triremi, fortiq; militum manu ad Carolum Imperatorem, qui Libyam debellabat, Christoq; afferrebat, priusquam instructam navem, explicataque vexilla illa Julii fideris videre posset, medio itineris veneno lethali, quo perditissimus minister ferculum infecerat, nobis tam juvenis, tam Casari charus, tam ejus gloriæ cupidus, miserabiliter interceptus est. Paucisq; post mensibus, nepos ejus Alexander Florentiæ Dux, Imperatoris ipsius gener, à consanguineo sibi conjunctissimo, non minori scelere mucrone crudelissime, dum dormiret, trucidatus. Sed nolo vulnera tam atrocia refricare, potius que tibi natiæ, qua infelicissimum utriusq; casum, jaçturamq; & luctum nostrum deploravis, pro libelli hujus Coronide subjungam.

Nimirum à Laurentio Medice postmodum Venetii caso.

Bbbb 3

HIPPO-